

زرنگار و مدیر مسوولش

به پیشواز بیست و یکمین سالروز جریده زرنگار

بیست و یک سال قبل از امروز جریده زرنگار به همت بانو مریم محبوب و جناب زلمی با با کوهی در تورانتوی کانادا به نشراتش آغاز کرد. به نظر من، طلوع زرنگار در واقعیت امر ادامه کار نشراتی "واژه" بود که قبل از نشر زرنگار به صورت گاهنامه با صفحات محدود، امکانات اندک و زحمات فراوان تکثیر و پخش می شد. "واژه" که بیشتر با مطالبی تحقیقی، پژوهشی، نقد شعر، نقد داستان، مصاحبه ها با شخصیت های خبره و فرهنگی مزین و آراسته می شد، با ابتکار و کوشش بابا کوهی به دسترس علاقمندان قرار می گرفت. درپهلوی همکاری های حرفه ای و قلمی مریم محبوب، این گاهنامه نویسندگان شناخته شده ای نیز داشت که مطالب ارزشمندی را برای نشر در "واژه" می فرستادند. همین نویسندگان بعداً، همکاری های قلمی شانرا با زرنگار ادامه دادند.

با اخلاص فراوان خدمت علاقمندان نشریه وزین "زرنگار" با دید به عرض برسانم دو هفته ناما زرنگار که شما در یک ماه دوبار از مطالب ارزشمند آن اعم از اخبار کمیونیتی افغانستان درکانادا و گزارشهای داخل افغانستان و مطالب ارزشمند دیگر مستفید می شوید، فرآورد کار مداوم و خستگی ناپذیر این دو فرهنگی توانای ما و به خصوص مریم محبوب می باشد.

در آغاز کار نشر "زرنگار" نظرات متعددی از جانب اعضای "انجمن فرهنگی اجتماعی" افغانستانی مقیم در تورانتوی کانادا وجود داشت. انجمن فرهنگی اجتماعی افغانستانی مقیم اونتاریو کانادا که در آن زمان برنامه های مزید و فرهنگی، مانند ایجاد صنف های آموزش زبان فارسی (دری) برای کودکان و نوجوانان داشت که به همت و پشتکار بانوی فرهیخته "حنیفه فریور" تدریس می شد، روزهای ملی و باستانی تجلیل و برگزار می شد و برای راه اندازی محافل ارزشمند مانند نوروز و جشن استقلال و مانند آن تلاش به عمل می آمد. اگرچه انجمن فرهنگی اجتماعی بنا بردلایلی نتوانست به فعالیت های فرهنگی اش آنچنانی که می بایست ادامه دهد، مگر خوشبختانه زرنگار با استقامت و پایداری "مریم محبوب" و "زلمی با با کوهی" که خود نیز عضو فعال و صاحب نظر این انجمن بودند، به نشر مستقل و بدون وابستگی صنفی و سیاسی

وگروپی و با افکار ملی و آزاد تاکید داشتند. طرح و نشر "زرنگار" را که خود مبتکر و اساس گذار آن بودند، روی دست گرفتند، که خوشبختانه تا به امروز "زرنگار" به صورت مداوم با چنین روحیه به کارش ادامه داده است.

در این فرصت لازم می بینم برداشت هایم را در مورد سخت کوشی "مریم محبوب" با شما شریک سازم: این برمی گردد به سی و پنج سال قبل از امروز در دیار مهاجرت در پاکستان که در آن وقت نشریه ئی به نام "پیام مجاهد" به کوشش جمعی از فرهنگیان مقاومت طبع و نشر می شد که مقالات و نوشته های این دو فرهنگی فرهیخته مان -مریم محبوب و زلمی با با کوهی- بر ارزش آن می افزود. به ویژه آنکه در آن روزگار مریم محبوب از شمار اولین زنان مبارزی بود که با قلم توانایش برای احیای حیثیت جتماعی زنان با موضوعات بدیع پا به میدان نبرد می گذارد. با همت کوه مانند همین بانوی تواناست که از سالها به اینسو زرنگار بدون سکتگی های مهم به موقع در اختیار کمیونتی ما قرار می گیرد.

او با صلاحیت تام همپای وقوع رویدادها در سطح ملی و بین المللی مطالب را توأم با تبصره های خودش به اطلاع خوانندگان می رساند.

سرمقاله های "زرنگار" با آن زبان نافذش بیانگر تحلیلهای و افکار این بانوی عرصه ادب و قلم است. از جمله کارهای ادبی پرشمار این نویسنده سرشناس کشور من به طور خاصی از "خانه دلگیر"، «درخت ها کارتوس گل می کنند»، «گم» و «خانم جورج» لذت برده ام و آنها را نمونه هایی از پرداختن به موضوعات بکر در ادبیات داستانی ما می دانم.

در این فرصت جا دارد که از آقای فرید بیژن ستایش نمود که اثر دکترایش را به کارهای ادبی مریم محبوب در دو اثرش به نام های «زنان افغانستان در داستانهای کوتاه مریم محبوب» و «جنگ، زنان و افراط گرایی اسلامی» اختصاص داده است که با دوصد صفحه به زبان انگلیسی در کشور استرالیا به چاپ رسیده است. شاید این اولین اثری باشد که به طور اختصاصی به سنجش آثار ادبی مریم محبوب پرداخته باشد. امید این اقدام ایشان سر مشق صاحب نظران دیگر کشور نیز گردد.

مریم محبوب علاوه بر مقام های والای ژورنالیستی و ادبی خصوصیات برجسته یک بانوی تمام عیار را دارد. او انسان قاطع و مصمم و حاضر جواب، مهربان و مهمان نواز بوده و در حمایت از انسان های نیک با تمام نیرویش می کوشد.

آرزومندم نگارندگی مسوولانه ایشان زرنگار مدارج ترقی بیشتر را طی کند.

عبدالله احمر